

ה"ט 35744/12/21 - מרים ג'ריס נגד כרם עואד, חביב קסיס, פאדי קסיס, ג'ואנה קסיס ג'ארוס, שאדי ג'רוס, דיאנה קסיס חורי, נזאר חורי

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 35744-12-21 ג'ריס נ' עואד ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט וויליאם חאמד
המבקשת:
נגד
המשיבים:

1. כרם עואד
2. חביב קסיס
3. פאדי קסיס
4. ג'ואנה קסיס ג'ארוס
5. שאדי ג'רוס
6. דיאנה קסיס חורי
7. נזאר חורי

החלטה

1. המבקשת הגישה בקשה כנגד המשיבים למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב - 2001, בטענה כי על רקע הליך פלילי שמתנהל כנגד קרובות משפחתם של המשיבים, החלו האחרונים לאיים עליה ולבצע כנגדה מעש הטרדה מאיימת.
2. בהחלטה שניתנה בדיון מיום 23.12.21 הוריתי על מתן צו כמבוקש, וזאת כנגד המשיבים 1 ו-4, שיעמוד על כנו לתקופה של 6 חודשים (הבקשה כנגד יתר המשיבים נדחתה בהעדר ראיה המסבכת אותם בביצוע מעשה הטרדה מאיימת כנגד המבקשת).
3. במסגרת אותו צו למניעת הטרדה מאיימת, נאסר על המשיב 1 להחזיק כלי נשק, וזאת לתקופה של 3 חודשים מיום מתן הצו.
4. ביום 25.4.22 הגיש המשיב 1 בקשה לבטל את האיסור להחזיק נשק, ונעתרתי כמבוקש.
5. בהמשך, הוגשה בקשה מאת המבקשת לבטל את ההחלטה הנ"ל מיום 25/4/22, בטענה כי מאז שהודע לה על הגשת הבקשה לביטול האיסור להחזיק נשק היא חווה חרדות ומחשבות קשות בשל חששה כי המשיב 1 או מי מטעמו יבקשו לפגוע בה או בילדיה הקטינים. עוד הוסיפה המבקשת כי כנגד אשתו וחמתו של המשיב 1 הוגש כתב אישום בבית המשפט המחוזי בחיפה, בעקבות תלונתה של המבקשת על מעשי אלימות בפעוטון בו עבדו השניים, וגזר הדין אמור להינתן ביום 7.7.22, כאשר המדינה עתרה להטיל מאסר בפועל על הנאשמות שם.

6. בהחלטה מיום 22.5.22 הוריתי כי האיסור להחזיק נשק ע"י המשיב 1 יעמוד על כנו עד החלטה אחרת, וכי המשיב 1 יגיש טיעוני תשובה לטיעוני התגובה של המבקשת.

7. בטיעוניו בכתב ציין ב"כ המשיב 1 כי משיב זה נותן הסכמתו כי התנאים שקבע בית המשפט בצו למניעת הטרדה מאיימת יעמדו על כנם למשך 3 חודשים נוספים, אך עותר הוא לבטל את האיסור להחזיק כלי נשק. לטענתו, בקשת המבקשת למתן צו למניעת הטרדה מאיימת התבססה על עדויות שמועה, מבלי לחשוף את זהות האנשים שלטענתה היו חשופים למסרים מאיימים מטעם המשיב 1.

8. עוד הוסיף ב"כ המשיב 1 כי המשיב לא הפר את הצו למניעת הטרדה מאיימת שניתן כנגדו, וכי תוקפו של הצו פג ביום 10.3.22, והמבקשת לא עתרה להאריך את תקופתו, ולכן, תוקפו של האיסור להחזיק כלי פג אוטומטית עם פקיעת תוקפו של הצו למניעת הטרדה מאיימת.

9. ב"כ המשיב 1 טוען עוד כי המשיב החל לעבוד לאחרונה ברשות המעברים היבשתיים של משרד הביטחון, והמשך קיומו של הצו האוסר על המשיב להחזיק נשק תביא לדחיית בקשתו לקבלת רישיון להחזיק נשק פרטי. יש בדבר כדי לגרום לפגיעה בזכות יסוד של המשיב לחופש העיסוק.

10. המבקשת הגישה טיעוני תשובה לטיעוני הנ"ל של המשיב 1, במסגרתן תיארה את הנזק הגופני והנפשי שנגרם לבנה הפעוט עקב מעשי העבירה שביצעו, לפי הנטען בטיעונים, על ידי אשתו וחמתו של המשיב 1. המבקשת הוסיפה כי עקב הנזק שנגרם לבנה, כאמור, הוא נזקק לטיפולים שונים, ומחמת צנעת הפרט היא נמנעה מלפרט טיפולים אלו.

11. עוד ציינה המבקשת כי ספק רב אם המשיב 1 אכן עובד במשטרה, ולמיטב ידיעתה הוא עובד כסוכן נסיעות. המבקשת טוענת עוד כי המשיב 1 נכח במעון בו בוצעו העבירות בגין אשתו עומדת לדין, וראה את מעשי העבירה, ולא עשה דבר למנוע אותן, ומשכך, הוא אינו ראוי להחזיק נשק.

12. המבקשת ציינה כי גזר הדין בעניין של הנאשמות - אשתו וחמתו של המשיב 1, צפוי להינתן ביום 7/7/22.

13. המבקשת עותרת להאריך את תקופת הצו, על מנת להגן עליה ועל בני משפחתה.

דין והכרעה

14. האיסור שהוטל על המשיב 1 להחזיק נשק ניתן מכוח הוראת סעיף 5(א)(6) לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב - 2001, לפיו צו מניעת הטרדה מאיימת יאסור על הפוגע לעשות את אלה, כולם או מקצתם:

"(1)...

...

(6) לשאת או להחזיק נשק, לרבות נשק שניתן לו מטעם רשות ביטחון

או רשות אחרת מרשויות המדינה..."

15. לפי הוראת סעיף 6 לחוק הנ"ל, תוקפו של צו למניעת הטרדה מאיימת לא יעלה על 6 חודשים, ובית המשפט רשאי להאריך את תוקפו של הצו לתקופה כוללת שלא תעלה על שנה, ובהמשך, מנימוקים מיוחדים, לתקופה נוספת, כאשר התקופה הכוללת לא תעלה על שנתיים.

16. המחוקק, במסגרת החוק הנ"ל, לא קבע כי האיסור להחזיק נשק יעמוד על כנו לתקופה לא מוגבלת, אלא שיש לקבוע כי איסור זה להחזיק כלי נשק, שבית המשפט מוצא להטיל על החייב בצו, יעמוד על כנו למשך תקופת הצו למניעת הטרדה מאיימת, ככל תנאי אחר שבית המשפט מוסמך לקבוע במסגרת אותו צו. ומכאן המסקנה כי, עם פקיעת תוקפו של הצו למניעת הטרדה מאיימת, פג תוקפם של כל התנאים שבו, לרבות האיסור להחזיק או לשאת נשק.

17. תימוכין במסקנה הנ"ל מצאתי בעובדה כי בחוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א - 1991, הורה המחוקק, בהוראת סעיף 5(ב), כי:

"איסור נשיאה והחזקה של נשק כאמור בסעיף 2ב ימשיך לעמוד בתוקפו

גם לאחר פקיעת תוקפו של צו ההגנה, כל עוד לא בוטל על ידי בית המשפט

לפי בקשת המחויב בצו..."

18. החוק למניעת הטרדה מאיימת לא כולל הוראה דומה, לפיה, הצו האוסר החזקה ונשיאה של נשק ימשיך לעמוד על כנו גם בתום תקופת הצו למניעת הטרדה מאיימת. משכך, עם פקיעת הצו למניעת הטרדה מאיימת, בתום תקופת הצו, פג גם תוקפו של התנאי בדבר איסור החזקה ונשיאה של נשק.

19. בצד זאת, בית המשפט רשאי להורות על הארכת תקופת הצו למניעת הטרדה מאיימת, מעת לעת, לתקופה כוללת של שנה, ומנימוקים מיוחדים, לתקופה נוספת, כאשר התקופה הכוללת לא תעלה על שנתיים (סעיף 6 לחוק). אציין כי הוראת סעיף 6 לחוק, המסדירה את הסמכות לשוב ולהורות על הארכת תוקפו של צו למניעת הטרדה מאיימת, לא קובעת כי סמכות כאמור תקום אך עם הגשת בקשה מאת צד להליך להורות על הארכת תוקפו של הצו, ואינה מורה כי בקשה למתן ארכה כאמור יש להגיש עובר לתום התקופה המקורית שקבע בית המשפט של הצו למניעת הטרדה מאיימת. משכך, בית המשפט מוסמך להורות על הארכת תוקפו של צו למניעת הטרדה מאיימת

לתקופה נוספת, ולשוב לעשות כן פעם אחר פעם, גם במידה ובקשה לדבר הוגשה בחלוף תקופת הצו, וגם שעה שבקשה כאמור הוגשה במסגרת תגובה לבקשה אחרת של הצד שכנגד, וגם במידה ובקשה כאמור נטענה בעל פה, אגב דיון באותו הליך.

20. עיון בנימוקי התגובה של המבקשת מלמד על החרדה והסבל בהם היא ובני ביתה נתונים, על רקע האירועים נשוא ההליך הפלילי המתנהל כנגד קרובות משפחתו של משיב 1, בבית המשפט המחוזי, כאשר לפי הנטען, והמשיב 1 לא חלק על כך, העניין שם ממתין לגזר דין, שצפוי כי יינתן בעוד כחודש ימים. נחה דעתי כי התכלית שבבסיס מתן הצו, כפי שמצאתי בדיון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 23/12/21, עודנה מתקיימת.

21. בנסיבות הנ"ל, אני מורה על הארכת תקופת הצו למניעת הטרדה מאיימת שכנגד המשיב 1, כולל האיסור על משיב זה להחזיק כלי נשק, לתקופה נוספת של 3 חודשים מהיום.

22. המזכירות תמציא החלטה זו למבקשת ולב"כ משיב 1, וכן לתחנת המשטרה במעוונה, אשר תמציאה לפקיד רישוי נשק במשרד הפנים.

ניתנה היום, ט' סיוון תשפ"ב, 08 יוני 2022, בהעדר הצדדים.